ȘTIE TOT !

(Mircea Bunea – 11 noiembrie 2012)

Motto:„ De omni re scibili et quibusdam aliis ” Cred că marea majoritate a repondenților la întrebarea cine a fost Grigore Alexandrescu (1810-1885)? ar vorbi despre poet. Ceea ce ar fi normal și adevărat, firește, dar incomplet, pentru că oacheșul, foarte oacheșul condeier născut la Târgoviște – descris astfel de către însuși divinul G. Călinescu – a mai fost și ziarist, și militar, și folclorist. Apoi. Câți știu că Lucian Blaga a trăit în mediul artei sunetelor de-alungul întregii sale vieți? După cum sunt convins că îi numeri pe degetele de la o mână pe aceia care au aflat că pictorul Theodor Aman a mai fost și un remarcabil violoncelist, că Geo Bogza a semnat nenumărate cronici muzicale, ca și Tudor Arghezi, că Victor Bârlădeanu (1928-2007), primul președinte al Asociației Culturale de Prietenie România – Israel s-a distins nu numai prin echilibrul corespondențelor transmise în țară din Coreea, Iugoslavia și U.R.S.S., ci și ca autor de texte pentru muzica coral-simfonică, că Dan Bitman este absolventul Facultății de Construcții, că prima iubire a lui Ducu Berzi s-a numit Facultatea de Mecanică Fină a Institutului Politehnic din București, că părintele Zareh Baronian strălucește nu numai ca teolog, bizantinolog și istoric, dar și ca muzicolog, că...

Cu astfel de informații și cu încă multe altele v-ați îmbogăți și v-ați delecta dacă ați cumpăra și ați citi noua carte semnată de **Viorel Cosma: MUZICIENI DIN ROMÂNIA, Lexicon biobliografic, Addenda**, Muzicieni interziși, omiși, autodidacți. Generația profesionistă post-decembristă (1989 – 2011), **Vol. X (A-B) Editura Muzicală, București, 2011**. Iar aceasta este doar prima din serie, așa promite prodigiosul autor în prefața volumului de care tocmai vorbim aici: Marea **Addendă** în curs de desfășurare pregătește viitorul unei ediții definitive a prețiosului lexicon al **Muzicienilor din România**, menit să ofere imaginea cât mai completă a tuturor personalităților care au contribuit la impunerea artei sunetelor în context național și universal. Încheiat citatul.

Trebuie recunoscut că acest proiect cu veritabile ambiții urieșești este o lucrare cu care la vremea lui s-ar fi mândrit însuși Pico della Mirandola (1463-1494), tînărul italian, care la 24 de ani vorbea 22 de limbi, savantul despre care s-a spus și s-a scris că ar fi fost la curent cu **de omni re scibili et quibusdam aliis** (trad din lat.: **despre tot ceea ce se poate și despre multe altele**). Evident că numai o personalitate care ar ști totul și încă multe altele despre muzicienii români se putea încumeta să înceapă o asemenea aventură editorială, dar iată că personalitatea există! Numele ei din acte este Viorel Cosma, dar cei mai mulți dintre apropiații săi l-au supranumit **domnul știe tot**. S-a născut la Timișoara în 30 martie 1923, iar la numai șase ani și jumătate, ca să scape de insistențele sale, părinții i-au obținut o dispensă de la Regele Carol al II-lea pentru ca să-l poată înscrie la o școală unde ca profesori de muzică oficiau două celebrități bănățene! A trăit în medii exclusiv muzicale, a mîncat muzică pe pîine, a devenit profesor, temut critic muzical și doctor în muzicologie. A fost și a rămas atît de disciplinat și de exigent – în primul rînd cu el însuși! – încât prima carte a scos-o de sub tipar abia la 31 de ani, cînd a considerat că atinsese deplina maturitate profesională. Iar până acum a semnat deja 102 de volume! Într-o lume în care au supraviețuit foarte puțini lectori veritabili, Viorel Cosma a citit sute de mii de pagini de specialitate scrise de alții. Într-o lume măcinată de înstrăinare, în care cei mai mulți dintre locuitorii la bloc, de exemplu, habar n-au de numele vecinilor trăitori în apartamentele de pe același palier, **Viorel Cosma cunoaște personal [!] peste zece mii de compozitori și interpreți români**. Inclusiv din diaspora

(de pildă, știe până și faptul că între 1945 și 1989, numărul muzicienilor care au părăsit Romînia depășește 1000 de muzicieni; și pe ei i-a inclus în lexicoanele sale). E nelipsit de la concerte, de la conferințele de specialitate, de la lansările de carte. Pentru mine nu mai e demult un secret răspunsul la întrebarea cum se face că Viorel Cosma aproape că a ajuns o enciclopedie universală în materie de muzicologie; pentru mine taina de nepătruns a rămas răspunsul la alte întrebări gen cum și cînd mai doarme Viorel Cosma, iar dacă i se întîmplă să mai stea și cu capul pe o pernă, atunci când și ce visează, tot muzică și muzicieni?! Glumesc, desigur...

La urma urmelor poate că asemenea amănunte nici nu sunt foarte importante. Foarte important mi se pare însă faptul că în cultura românească există un Viorel Cosma. Care știe muzicologie și scrie ceea ce știe. Și la fel de important este că știe tot.